

g) Argumenten och bevisningen har missuppfattats, och motiveringen är ologisk och oförenlig med gemenskapens rättspraxis i fråga om skadestånd för ideell skada. Förstainstansrätten kunde inte använda de argument som enbart avsåg uteslutning från offentlig upphandling av varor eller beslutet att inte tilldela ett kontrakt för att ogilla yrkandet om skadestånd som avsåg åsidosättande av principen om en rimlig tidsfrist för det administrativa förfarandet eller åsidosättande av kommissionens övervakningsfunktion.

⁽¹⁾ Dom av den 27 januari 2000 i de förenade målen C-104/89 och C-37/90, Mulder m.fl. mot rådet och kommissionen (REG 2000, s. I-203).

⁽²⁾ Dom av den 9 november 2006 i mål C-243/05 P, Agraz m.fl. mot kommissionen (REG 2006, s. I-10833).

Talan väckt den 14 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Tjeckien

(Mål C-496/07)

(2008/C 37/03)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Rozet och M. Simerdová)

Svarande: Republiken Tjeckien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Tjeckien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 39 EG genom att i sin nationella lagstiftning föreskriva att det endast är tjeckiska medborgare som får arbeta som kapten på fartyg som seglar under tjeckisk flagg, och
- förplikta Republiken Tjeckien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen åberopar följande grunder och huvudargument.

Enligt tjeckisk lagstiftning (lag nr 61/2000) skall den som driver ett fartyg se till att kaptenen på ett fartyg som seglar under tjeckisk flagg är tjeckisk medborgare.

Kommissionen anser att detta klara och helt ovillkorliga krav på att vara tjeckisk medborgare strider mot de domar som Europeiska gemenskapernas domstol meddelade i mål C-405/01 ⁽¹⁾ och C-47/02 ⁽²⁾. Kommissionen betonar härvid särskilt domstolens slutsatser i punkt 44 i domen i mål C-405/01 och punkt 63

i domen i mål C-47/02. Kravet i tjeckisk lagstiftning på att kaptenen skall vara tjeckisk medborgare är ett absolut krav. I de tjeckiska bestämmelserna beaktas inte på vilket sätt och i vilken utsträckning som kaptenen utövar sin behörighet att utöva offentlig makt, vilket krävs enligt EG-domstolens domar i de ovannämnda målen. Blotta omständigheten att tjeckisk rätt ger kaptenen på fartyg som seglar under tjeckisk flagg behörigheter som innebär behörighet att utöva offentlig makt motiverar inte att undantaget från den fria rörligheten för arbetstagare i artikel 39.4 EG skall tillämpas.

Kommissionen anser att Republiken Tjeckien skall vidta åtgärder så att den nationella rätten överensstämmer med rättspraxis från EG-domstolen. Detta gäller trots det påstående som gjorts av Republiken Tjeckien att det för närvarande inte finns några fartyg som seglar under tjeckisk flagg.

⁽¹⁾ Dom av den 30 september 2003 i mål C-405/01, Colegio de Oficiales de la Marina Mercante Española (REG 2003, s. I-10391). Målet rörde spansk lagstiftning enligt vilken endast spanska medborgare fick vara kapten och förste styrman på fartyg som seglar under spansk flagg.

⁽²⁾ Dom av den 30 september 2003 i mål C-47/02, Anker m.fl. mot Förbundsrepubliken Tyskland (REG 2003, s. I-10447). Målet rörde tysk lagstiftning enligt vilken endast tyska medborgare fick vara kapten på fartyg som seglar under tysk flagg och som används för sjöfart i liten skala (*kleine Seeschifffahrt*).

Överklagande ingett den 19 november 2007 av Territorio Energia Ambiente SpA (TEA) av det beslut som förstainstansrätten meddelade den 17 september 2007 i mål T-175/07, Territorio Energia Ambiente SpA mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-500/07 P)

(2008/C 37/04)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Territorio Energia Ambiente SpA (TEA) (ombud: advokaterna E. Coffrini och F. Tesaurio)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva och/eller ändra hela det beslut som meddelades av förstainstansrätten och som utgör föremål för förevarande överklagande, med samtliga rättsliga följder,
- bifalla de yrkanden som framställts i första instans.

Grunder och huvudargument

I kommissionens beslut av den 5 juni 2002 ⁽¹⁾ om statligt stöd i form av de skattebefrielser och lån med reducerade räntesatser som beviljats till förmån för allmännyttiga företag med statligt majoritetsaktieinnehav fastslogs att de skattebefrielser som följer av artikel 3.70 i lag nr 549/1995 och i artikel 66.14 i lagdekret nr 331/1993, som omvandlats och i ändrad lydelse, till förmån för aktiebolag med offentligt majoritetsaktieinnehav som tillhandahåller lokala allmännyttiga tjänster skall anses utgöra statligt stöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden. Kommissionens beslut är inte riktat till vissa bestämda bolag utan omfattar de bolag som bildats med stöd av artikel 22 i lag nr 241/1990 med offentligt majoritetsaktieinnehav. Beslutet har följaktligen inte delgivits något bolag (och således inte klaganden), eftersom det inte var riktat särskilt till en bestämd adressat. Den italienska staten har för att följa beslutet genom lagdekret nr 10 av den 15 februari 2007 gett skattekontoren (Agenzie delle Entrate) i uppgift att återkräva stödet. Uppbördskontoret i Mantova delgav följaktligen klagandebolaget den 29 mars 2007 ett beslut enligt vilket bolaget skulle betala ett belopp på 1 748 289,75 euro jämte ränta på 912 180,64 euro.

Klagandebolaget är emellertid inte ett bolag med offentligt majoritetsaktieinnehav utan hela aktieinnehavet är offentligt. Det omfattas följaktligen inte av kommissionens överväganden och beslut.

Klaganden är en intern aktör (in house) som har i uppgift att tillhandahålla de lokala allmännyttiga tjänster som Mantovas kommun tidigare överlät till det kommunala bolag (ASM) som med stöd av lag nr 127/97 omvandlats till klagandebolaget.

Klaganden tillhandahåller de allmännyttiga tjänsterna i en monopolställning lokalt utan att påverka den fria konkurrensen, som inte existerar eftersom det inte förekommer någon marknad.

Ett bolag i vilket hela aktieinnehavet är offentligt utgör endast en indirekt del av de kommuner som är delägare och som är de verkliga mottagarna av det statliga stöd som ifrågasatts av kommissionen.

De skattebefrielser som beviljats klaganden kan följaktligen av objektiva och subjektiva skäl inte anses utgöra statligt stöd som är oförenligt med bestämmelserna i artikel 87 i fördraget.

Av de skäl som sammanfattats väckte bolaget talan vid förstainstansrätten mot kommissionens ovannämnda beslut, vilket gav upphov till mål T-175/07, som tilldelades fjärde avdelningen. Förstainstansrätten avgjorde målet genom beslut om avvisning den 17 september 2007, med motiveringen att fristen enligt artikel 230 femte stycket EG hade löpt ut. Enligt bestämmelsen skall talan om ogiltigförklaring väckas inom två månader från den dag då åtgärden offentliggjordes eller delgavs klaganden eller, om så inte skett, från den dag då denne fick kännedom om åtgärden enligt artikel 102.1 i rättegångsreglerna, allt efter omständigheterna.

Ett sådant antagande saknar grund, även med beaktande av även mot bakgrund av dom av den 17 september 1980 i mål

730/79, Philip Morris Holland ⁽²⁾ av den 14 november 1984 i mål 323/82, Intermills ⁽³⁾ av den 12 december 1996 i mål T-358/94, Air France ⁽⁴⁾ och särskilt domstolens dom (tredje avdelningen) av den 23 februari 2006 i de förenade målen C-346/03 och C-529/03, Atzeni m.fl. ⁽⁵⁾, Klaganden har därför överklagat för att beslutet skall ändras.

Talan vid förstainstansrätten väcktes nämligen så snart klagandebolaget fick kännedom om att det omfattades av kommissionens beslut, det vill säga när det delgavs skattekontorets beslut.

Klaganden har även gjort gällande, som ytterligare grund till stöd för överklagandet av förstainstansrättens beslut, att beslutet utgjorde en felaktig tillämpning av artikel 225 i fördraget.

Yrkandet om ogiltigförklaring av kommissionens beslut skall nämligen anses ha ett nära samband med en begäran att klaganden inte blir föremål för detta beslut. Det yrkas således att förstainstansrättens avgörande ändras även vad gäller att förstainstansrätten förklarat sig inte vara behörighet i sak (ratione materiae).

⁽¹⁾ EGT L 77, 2003, s. 21.

⁽²⁾ REG 1980, s. 2671 (svensk specialutgåva, volym 5, s. 303).

⁽³⁾ REG 1984, s. 3809 (svensk specialutgåva, volym 7, s. 685).

⁽⁴⁾ REG 1996, s. II-2109.

⁽⁵⁾ REG 2006, s. I-1875.

Överklagande ingett den 19 november 2007 av S.A.B.A.R. SpA av den dom som förstainstansrätten meddelade den 17 september 2007 i mål T-176/07, S.A.B.A.R. SpA mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-501/07 P)

(2008/C 37/05)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: S.A.B.A.R. SpA (ombud: E. Coffrini och F. Tesauro, avvocati)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara och/eller i sin helhet ändra det avgörande från förstainstansrätten som är föremålet för detta överklagande och avgöra målet på lämpligt sätt, och
- bifalla de yrkanden som framställts i första instans.